

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Gualterio Comiti, Rectori Apuliae & Campaniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

quis de cetero monachorum proprium aliquo modo possideat, sed si quis aliquid habet proprij, totum incontinenti resignet. Si verò post hæc proprietatem aliquam fuerit deprehensus habere, regulari admonitione præmissa, de monasterio expellatur; nec recipiatur ulterius, nisi pœniteat secundùm monasticam disciplinam. Quòd si proprietates apud quemquam inventa fuerint in morte, ipse cum ea in signum perditionis extra monasterium in sterquilinio subterretur, secundùm quod beatus Gregorius narrat in dialogo se fecisse. Abbas tamen & Prior frequenter inquirent & diligenter explorent ne quis fratrum proprietatem possit habere. Unde si quicumque alicui fuerit specialiter destinatum, non præsumat illud accipere, sed Abbati vel Priori vel Cellarario assignetur. In oratorio verò, refectorio, & dormitorio continuum semper silentium observetur, in claustris quoque certis horis & locis secundùm antiquam consuetudinem monasterij laudabiliter observatam, sed amodo laudabilius observandam. In refectorio verò nullus omnino carne vescatur; nec in quibusdam solemnitatibus, sicut aliquando fieri consuevit, conventus exeat cum Abbate, paucis ibi relictis, ut extra refectorium edant carnes, cum in illis diebus præcipuè regularis disciplina sit studiosius observanda; sed nec extra refectorium, nisi in infirmitorio, esum carniùm credant sibi licere, quamquam ex indulgentia possit Abbas interdum aliquos fratrum, nunc hos, nunc illos, prout necessitas postulaverit, advocare, ipsosque secum in camera sua melius & plenius exhibere. Porro debiles & infirmi, qui * minutione indigent vel aliqua medicina, non seorsum in cameris, sed omnes in infirmitorio, quæ necessaria fuerint sibi tam in carnibus quàm in aliis recipiant competentem. Quòd si quisquam eorum debilitatis fuerit aut delicatus ut non possit communibus cibis esse contentus, sic ei provideatur sine scandalo aliorum ut si Abbas vel Prior voluerit in refectorio misericordiam facere, specialem cibum aliquem competentem non ante illum sed ante se faciat apportari, de quo ipse faciat illi pitanciam pro sustentatione naturæ. Tales autem ad agenda officia monasterij deputentur qui fideles sint & discreti, nec alicui committatur aliqua obediencia perpetuò possidenda, tamquam in sua sibi vitæ locetur, sed cum oportuerit amoveri, sine contradictione qualibet revocetur.

Tom. I.

Prior autem præ ceteris post Abbatem potens sit in opere & sermone, ut exemplo vitæ verbòque doctrinæ fratres suos & instituere possit in bono & à malo revocare, zelum religionis habens secundùm scientiam, ut delinquentes corripiat & castiget, obediens verò foveat & confortet. Abbas verò, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit sit cum fratribus in conventu, vigilem curam & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus, ut de officio sibi commissio dignam Deo possit reddere rationem. Quòd si prævaricator ordinis fuerit aut contemptor seu negligens aut remissus, pro certo se noverit non solum ab officio deponendum, sed etiam alio modo secundùm regulam castigandum, cum offensa non solum propria verùm etiam aliena de suis manibus requiratur. Nec æstimet Abbas quòd super habenda proprietate possit cum aliquo monacho dispensare: quia abdicatio proprietatis, sicut & custodia castitatis, adeo est annexa regulæ monachali ut contra eam nec summus pontifex possit licentiam indulgere.

GVALTERIO COMITI, RECTORI
Apulie & Campanie.

Hoc est consilium & beneplacitum nostrum, quod tibi sub obtentu gratiæ nostræ mandamus, ut quia tibi locus offertur & tempus, & tam urgens necessitas quàm evidens utilitas hoc requirit, omni excusatione cessante festines in Siciliam proficisci contra perfidum Marcualdum, qui proculdubio te non expectabit in campo, sed in aliquo recludetur castello, sicque de facili totam terram tibi faventem inveniens, & tam in expensis quàm aliis tibi & tuis sufficienter poteris providere, tantumque bonum inde proveniet quantum nec possumus nec volumus literis explicare. Quòd si fortè non ires, tantum inde malum accideret quantum omnipotens Deus accidere non permittat. Dum ergo te fama præcedit, & succedit fortuna, res non solum difficiles sed penè impossibiles aggredi non formides. *Et infra:* In tua præterea ponimus voluntate utrum velis dilectum filium nobilem virum Iacobum consobrimum & Marescalcum nostrum tecum venire, an ad custodiam terræ in Apulia remanere. Apud Comites etiam & Barones aliosque fideles, & præcipuè nobiles viros Rogerium Theatinum & Iacobum Tricaricensem Comites, quibuscunque modis poterimus, studebimus pro-

P P P P

Epist. 84.
De negotiis regni Siciliae.

Vide supra lib. 2. epist. 154.

Gregor. lib. 4. dial. c. 4.

*Vide capitula 73. an. 789. c. 3. & capitulare Aquilg. an. 817. c. 11.

ina
ad
tus
pli.
ve.
fir,
di,
at,
ad
or.
rit
go,
en-
ce-
nas

O

ser.
tio.
um
ine
ad
tur,
tris
ioni
nus
nisi
rer.
en-
anc
um
ep.
to.

VI

ense
fir-
na.
efe-
lum
am-
ta.
a su-
nfe-
quæ
rant
mo-
sa. èta
cer-
erius
arius
effi-
dire.
obe-
j, ne
quis

curare ut Diuuldum impediunt & impugnent ne terram tuam possit offendere vel intrare, tūque per treguas & alias conventiones placabiles componere studeas cum adjacentibus, & vicinis; nec timeas pro terra quam personaliter deseres, quia si oporteret te damnum incurere ex hac parte, tanto majus erit commodum quod consequeris ex illa ut damnum æquanimitè sit commodo postponendum &c. Datum Velletri xviii. Kal. Octobris.

A R C H I E P I S C O P O
Montis regalis & Parisio Episcopo in Archiepiscopum Panormitanum electo, Regis Siciliae familiaribus.

Epist. 89.
De morte Marcualdi.

Benedictus Deus & pater Domini nostri Iesu Christi, pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui post nubilum fecit serenum, & post lacrymationem & fletum gaudium & exultationem induxit, qui non dereliquit virgam peccatoris super sortem iustorum, sed causam vestram discrevit à gente non sancta, & eripuit vos ab homine iniquo pariter & doloso, qui non posuit Deum adiutorem sibi, sed in sua prævaluit vanitate, ut omnipotens Deus vos aliosque fideles tamquam aurum in fornace probaret: quatenus probatio vestri multò pretiosior esset auro, quod per ignem probatur, similis grano synapis, quod quantum plus tunditur, tantò fortius inardescit. Vnde flagellato tandem miserabiliter pestilentia viro, qui iusto iudicio dies suos finivit in malum, nunc fidei vestrae sinceritas invenitur in laudem & gloriam & honorem. Licet enim ad tempus propter nubis objectionem solis radius non illuxerit, ex quo tamen nubes evanuit, splendor ipsius gratius elucescet; & vos, qui non curvastis genua vestra coram Baal, postquam nefandæ memoriæ Marcualdus interiit, quæ vestrae circa nos voluntatis impediēbat effectum, ea tam vigili studio quàm studiosa vigilantia studebitis operari quæ ad apostolicæ sedis honorem & regis personæ salutem totiusque regni commodum magnificè redundabunt &c. Datum Velletri viii. Kal. Octobris.

C A P I T V L O A U X I T A N O.

Epist. 96.
Quod epileptici non possunt esse Episcopi.
Vide infra lib. 13. epist. 88. & lib. 14. epist. 32.
Vide etiam Gratian. 7. q. 2.

Vacante Ecclesia Auxitana, Canonici Episcopum Lectorensem, qui morbo committali laborare ferebatur, sibi postularunt Archiepiscopum dari. Qua occasione hæc ad eos inter alia scripsit Innocentius. Nos igitur sanctorum patrum nolentes institutionibus obviare, qui morbo epileptico labo-

rantes à Missarum solemnibus arcendos esse decernunt, & præsertim bonæ memoriæ Gelasii Papæ prædecessoris nostri, qui edidit in simili casu canonicum institutum, quod est ultimum septimæ causæ capitulum in corpore decretorum, jamdictis Xantonensi Episcopo & Notario & dilecto filio Abbati de Corona nostris damus litteris in mandatis ut veritate diligentius inquisita, quæ secundum institutionem ejusdem Gelasii Papæ viderint faciendæ, Deum habentes præ oculis, faciant auctoritate nostra suffulti appellatione remota. Si verò propter præmissam occasionem postulatio jamdicti Lectorenensis Episcopi juxta institutionem canonicam non fuerit admittenda, ea penitus non obstante vobis eligendi Pontificem auctoritate nostra tribuant facultatem.

P E N N E N S I E P I S C O P O.

Tacti sumus dolore cordis intrinsecus & gravi mœrore turbati quòd tu, sicut accepimus, in injuriam ordinis tui & infamiam ordinationis nostræ agis in pluribus ut apostata, qui, teste scriptura, vir inutilis appellatur. Si enim diligenter attenderes quòd te de monacho non simplici sed Abbate duximus in Episcopum assumendum, reprobatis successivè duobus quos dilecti filij Pennense capitulum nobis præsentarunt electis, eam deberes servare tam in vita quàm moribus honestatem quæ ad salutem tibi proficeret & subditis ad exemplum. Verùm, de quo miramur non modicum & movemur, propriæ conditionis oblitus, quòd post acceptum episcopatum quædam illicita liceas & expedias quæ fratrum Cisterciensium observantia reputat inhonesta, picturata sella & chirothecis uteris sericatis, amplo te galero coronas, & carnibus publicè usque ad saturitatem te repleas, ei forsitan per insignia hujusmodi comparandus de quo data ei tunica pellicia scriptum esse legitur: *Ecce Adam factus est sicut unus ex nobis, sciens bonum & malum.* Præterea cum quidam prædecessorum tuorum pro libertate Pennensis Ecclesiæ non dubitarint etiam exilium sustinere, Pennensis civitatis dominium secundum justitiam potenter & viriliter defendentes, tu, sicut dicitur, de civitate ipsa nobili viro B. Laureti & Cuperfani Comiti fidelitatem & hominum præstitisti; & quasi non sufficiat iniquitas tua tibi, ea nobis niteris imputare ad excusandas excusationes in peccatis, allegans quòd super hoc mandatum apostolicum recepisses, tam in his quàm in aliis tantum ex-

Epist. ...
Eum reprehendit de excessibus.

Vide supra lib. 2. epist. 185. & collect. Rainieri. 4.